

ganske naturligt faa det Indtryk, at de paagældende Embedsmænd havde sendt ham et fuldstændig uforstaaeligt Telegram, saa at deres overordnede maatte kræve en begrundende Redegørelse. Havde Ministeren gjort, hvad der havde været hans Pligt og Skyldighed, nemlig simpelt hen at oplæse selve Ordlyden af det Telegram, han havde faaet fra de 3 Embedsmænd, vilde man deraf have set: 1) at denne begrundende Redegørelse allerede var bebudet („petition in due form and with further explanation will follow by first opportunity“), saa at Hr. Zahles Opfordring var fuldstændig overflødig, ja, rent uhenigtsløs; 2) at der havde foreligget et Brev fra Amtmanden af 5. Marts, til hvilket Embedsmændene — med Rette — mente at „kunne henholde sig“. Med Hensyn til dette Brev af 5. Marts skal jeg sige, at det var en Skrivelse, som Amtmand Rytter sendte mig, og som var holdt i en ikke sømmelig Form og Tone, og som jeg fandt det rigtigt at give ham Lejlighed til paa en eller anden Maade at tage tilbage, da jeg maatte mene, at det var et Udslag af en irriteret Stemning, og da jeg ikke ønskede straks at indstille ham til Afskedigelse, idet jeg ønskede, at han vedblivende skulde være Amtmand paa Færøerne, hvis det paa nogen Maade kunde lade sig gøre, indtil Krigsperiodens Udløb. Derfor gav jeg ham Mulighed for at trække sig tilbage fra den udsatte Position, i hvilken han havde vovet sig ud, ved at give ham et Vink om, at jeg vilde betragte det som et privat Brev.

Men Hovedsagen i det, som her er fremført i Hovedangrebet paa mig i den Betænkning, der er afgivet af Færø-Kommissionen, og det samme, som blev fremført af Ordføreren for Forespørgerne her i Dag, er, at jeg ikke har forelagt dette Telegram rigtigt, for dette høje Ting. Naar jeg nu læser Telegrammet, som det her er gengivet, maatte jeg spørge mig selv: Hvorledes kan det gaa til, at du ikke forstod dette Telegram, da du fik det i Marts Maaned 1918? Hvorledes kan det gaa til, at de Embedsmænd, som beskæftiger sig med dette Spørgsmaal i Justitsministeriet, har misforstaaet det, ligesom du har misforstaaet det — sagde jeg til mig selv —, og at de af mine Kolleger, som jeg raadførte mig med om Forstaaelsen af Telegrammet, ligeledes har gjort sig skyldige i den samme Vildfarelse som du og ikke har kunnet forstaa Telegrammet rigtigt? Mellem mine Kolleger er der flere, der er meget sprogkyndige, som

jeg har raadført mig med, og de har ligesom Embedsmændene i Justitsministeriet forstaaet Telegrammet paa samme Maade som jeg. For at faa Klarhed over dette sendte jeg Besked op i Justitsministeriets 2det Kontor, hvorunder Færø-sagerne sorteres, og bad om at faa Telegrammet, men fik til Svar, at det originale Telegram var i Færøkommissionens Besiddelse, hvorefter jeg sendte Bud til Kommissionen og bad om at faa Telegrammet, og det har jeg faaet. Naar jeg nu sammenholder det originale Telegram med den Tekst, som er optrykt i Betænkningen, saa fremkommer der jo ganske vist noget, som er forbavsende. I Betænkningens Side 66 er der altsaa en Tekst for dette Telegram, og Side 67 i Bilagene er det optrykt paa samme Maade. Der er altsaa ikke sket nogen Fejltagelse tilfældigvis, og det kunde der jo heller ikke være, eftersom hele Angrebet, Hovedangrebet paa mig, er rettet paa Grundlag af den Tekst, som her er optrykt. Naar jeg nu imidlertid læser Telegrammet, saaledes som dets originale Tekst er, som jeg staar med i Haanden, staar der:

„Number 22 telegrams of 12 and 15 march number 21 received Governors letter of march 5 was not private but quite official Stop“. Der staar „Stop“, og det er Telegram-Ordet for Punktum. Dette Ord „Stop“ er altsaa udeladt i Gengivelsen i Betænkningen, og i Stedet for er der sat et Punktum. Da „Stop“ der betyder Punktum, er dette ret uskyldigt. Men naar man saa ser i Bilagene Side 70, hvor der er aftrykt et Telegram fra mig til Embedsmændene paa Færøerne, saa vil man se, at hver Gang der skal staa Punktum, staar der Ordet „Stop“, det staar i 2den og 5te Linie. Og Side 71, i et Telegram fra daværende Amtmand Rytter til mig, staar der, naar der skal staa Punktum, Telegramordet „Stop“, det staar som 2det Ord i 3die Linie og 2det Ord i 5te Linie. Blader man videre, finder man paa Side 72 et engelsk Telegram fra Rytter til mig, hvor Punktum i Teksten ligeledes er angivet ved Ordet „Stop“. Det er altsaa Kommissionens Praksis at angive Punktum ved det rette Telegramord „Stop“, og man har jo heller ikke Lov til at aftrykke en saadan Telegramtekst uden at aftrykke den, saaledes som den er, og man har ikke Lov til at udelukke et saadant Ord — Aarsagen dertil kommer maaske senere frem. Det hedder videre i Telegrammet: „we the signed officials Rytter, Governor, Thygesen, Judge, and Vest, Sheriff, ask